

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת במדבר - מברכים חודש סיון

Shabbos Parshas Bamidbar

כט' אייר תש"ס - June 3, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 8:06* שקיעה/יום השבת - 8:24
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:34 צאת הכוכבים/מוצש"ק - 9:14
זמן קריאת שמע/גרי"א - 9:10 לשיטת רבינו תם - 9:36

*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגלגלותם וגו' (א-ב)
הנה יש לפרש, דאיתא מה שארז"ל על ג' דברים נגאלו ישראל ממצרים, על
שלא נתערבו בבנות הארץ ושמרו עצמם לבלתי יזנו, על שלא שינו את שמם, ועל
שלא שינו את לשונם וכו'. והאיר הגמור"י יונתן אייבשיץ זצ"ל בס' תפארת
יונתן שכולם באמת נרמזו בפסוק כאן. דמבואר במדרש שעובדי אלילים אין
להם לשון הקודש, כי גם אם ידבר ע"א בלשון הקודש, לשונו מתועב ולבם
חשוב אצלם. אבל ישראל המדברים בלשון הקודש, ראשם חשוב אצלם.
והנה המעלה הא' הוא שלא נתערבו בבנות מצרים, ולכך נא' "למשפחתם
לבית אבותם" - הביאו ספר יחוסיהם. הב' הוא שלא שינו את שמם, ולכך אמר
הכתוב "במספר שמות". והג' שלא שינו את לשונם אמר "כל זכר לגלגלותם" -
דראשם חשוב אצלם ומוכח שהיו מדברים בלשון הקודש.
והא דלא אמר גם בשבט לוי "לגלגלותם" נראה משום דבגמי הקשה מי שיש
לו ב' ראשים על איזה מהם מניח תפילין? ומפי' דהוי מילתא דלא שכיח, דכי
האי יחיה י"ב חודש דטריפה הוי. ולכך בלוי שמספרם מן חודש ויכולין עדיין
לחיות אם יהיה לו ב' ראשים, וא"כ ימנה כשנים אם ימנה לפי הגלגלות, לכך
לא נא' אצלם "לגלגלותם", משא"כ בשאר בני ישראל.

ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם (ג-יב)
הנה מלי המקרא משמע דמתחילה בכור לעבודה היה תלוי בפטר רחם, וזהו

איש על דגלו מנגד סביב לאהל מועד יחנו וגו' (ב-ב)

Chazal tell us that the formation of the banners and the encampment around the Mishkan all took place in the second year after Bnei Yisroel left Egypt. Why was it necessary for Hashem to wait an entire year before commanding them to arrange the encampments?

R' Yaakov Kaminetzky ZT"L notes that at first glance, the degalim appear to be a source of potential discord. Each tribe, with its respective banner stands out as a unique force, seemingly foreboding a clash of interests among each other. However, just the opposite is true. Since the shevatim were all encamped around a central unifying force, the holy mishkan, the situation promoted unity. Each shevet recognized that it's source of strength lay in the force at their center. Each shevet's uniqueness advanced the common goal of the entire nation, the enhancement of Heavenly honor, as symbolized by the centrality of the mishkan. There was, therefore, no fear that arguments and a lack of unity would ensue. However, in the first year of Bnei Yisroel's sojourn in the desert, before the mishkan was actually built, the fear of division precluded the formation of the degalim.

הוא היה אומר

R' Menachem Mendel of Kotzk ZT"L would say:

"The first letters of the words "ראש בני ישראל" - Heads of Bnei Yisroel are an abbreviation for רבי. However, they can also stand for "רע בעיני ה'" - evil in the eyes of Hashem, alluding to the fact that there are no "short cuts" or compromises for a Rov or leader in Klal Yisroel!"

R' Nachman of Breslov ZT"L would say:

"Passing through this world involves walking on a very narrow bridge, and the most important thing is not to be afraid at all!"

R' Pinchos of Koretz ZT"L would say:

"If a person davens to Hashem and his prayers are not said on behalf of the entire Jewish nation - it's as if he hasn't even prayed!"

DEDICATED IN HONOR OF GATEWAYS ORGANIZATION

To sponsor or dedicate an issue call 914-362-4380 or E-Mail to TorahTavlin@aol.com

which he would win over the argument. "In fact, that is no big deal - even I can do that!"

The scholar looked at him incredulously. "Oh really, now?" he said in a sarcastic tone, "then tell me what are my thoughts, right now?"

The *chassid* pondered this over for several seconds. Then he said, "You are thinking about what the *Shulchan Aruch* - Code of Jewish law requires - namely the posuk "שׁוֹיֵתִי הִ' לִנְגְדִי תָמִיד" - *I place Hashem in front of me, always*."

"Wrong!" the scholar shouted triumphantly. "You don't know what you're talking about. I wasn't thinking about that at all!"

The *chassid* smiled, knowing he would receive such an answer, and in a low, calm voice, said, "Well then, now you know exactly why I go to see my *Rebbe* - and I don't come to see you!"

TORAH GEMS

שאו את ראש כל עדת בני ישראל ... במספר שמות כל זכר לגלגלותם (א-ב)

The purpose of a census is a practical one: to ascertain the total population of a nation. The most efficient method is to ask the head of each household for data regarding his family. Having Moshe personally count each member of *Bnei Yisroel* was not only inefficient, but extremely laborious and tiresome work. Why did *Hashem* trouble Moshe to exert himself to such an extent?

Explains **R' Henech Leibowitz Shlit"a**, *Hashem* was teaching Moshe and *Bnei Yisroel* the value and uniqueness of each and every person. No one is to be treated as a number, even when being counted for a census. Moshe had to meet each member of *Bnei Yisroel* and show him the honor and respect that is deserved of a human being created in the image of *Hashem*. In stark contrast to the methods employed by the secular nations in counting the census, where a person is merely a statistic that is listed for the benefit of the district in which he lives, Moshe's census was to prove the value of every member of the Jewish nation.

Sometimes just stopping to spend a few moments with another person, can do a great deal to raise his spirits and carry him through the rigors of his daily schedule. If we bear in mind the overwhelming love and concern *Hashem* has for each of His children, we will surely feel a natural desire to emulate his example.

שנא' יתחת כל בכור פטר רחם" נלקחו הלויים לעבודה. וממה שנא' "כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור וכו' הקדשתי לי", משמע דאף בבכורות לא נתחדש דין זה רק ממכת בכורות. וצ"ע, דכתב הרמב"ם בפירוש המשניות דמס' זבחים, שדין עבודה בבכורות שהיה עד המשכן היה כבר מזמן אדם הראשון ולפני מכת בכורות. וכן מבואר במ"ר שהדין של המשנה התחיל מאדם הראשון ע"ש. ועוד, שהרי בזמן אדם הראשון לא היה שם הבכור תלוי בפטר רחם רק בחשיבות האדם. וא"כ צ"ע בתרתי, חדא דמצינו דשם בכור בחשיבות היה תלוי, ועוד שהרי לא נתחדש דינו ממכת בכורות אלא מימי אדם הראשון. ונראה בס' שירת דוד, להר"ר אהרן דוד גולדברג שליט"א, שאף שאין הכי נמי מימי אדם הראשון היתה עבודה בבכורות, וזה לא היה תלוי בפטר רחם, מ"מ במכת בכורות נתחדש לבכורי ישראל קדושה לעבודה בפני עצמם, ודין זה אך בפטר רחם תליא. ובאמת עד מכת בכורות היה צריך לחשיבות כדי להיות ראוי לעבודה, אבל משהוקדשו בכורי בניי במכת בכורות, שוב לא הוצרכו לחשיבותם להיותם ראויים לעבודה אלא כל פטר רחם נתקדש לעבודה.

מעשה אבות....סימן לבנים

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר ה' אל משה בהר סיני וגו' (ג-א)

Rashi teaches us that since *Moshe Rabbeinu* taught *Torah* to the sons of Aharon, they are considered like his own, for a *Rebbe* who teaches *Torah* to another person's child is considered as though he begat him.

A *Bobover Chassid* en route to his *Rebbe*, **R' Bentzion Halberstam ZT"L**, was once met by a learned Talmudic scholar who was a self-declared *Misnaged* and was opposed to all *Chassidic* practices. "Tell me," probed the scholar jealously, "What is it about your *Rebbe* that attracts you so much? I am certainly as great a Talmudic scholar as he is, maybe even more than he is, yet you don't ever travel to make any pilgrimages to visit me?"

The *Chassid* responded patiently. "Learning *Torah* and great scholarship is indeed most important, but it does not, by itself, encompass all that a G-d-fearing Jew must achieve." The *chassid* said respectfully, "My *Rebbe* is a very saintly person who is even known to read other people's thoughts."

"That is impossible," the scholar scoffed, "The only one capable of knowing what another person is thinking is *Hashem*. Believe me, no human is capable of such great accomplishments - not even your beloved *Rebbe*!"

"Of course he is," the *chassid* persevered, cleverly laying the trap with